

RECENSIE Actrice met onuitputtelijke energie

Esther de Koning weer in topvorm

Eén keer permitteerde Esther de Koning zich een niet onverdienstelijk uitstapje naar het Grote Mensen Toneel (*De Algehele Mist*, 2009). Maar met haar nieuwste voorstelling *Oervrienden* is ze weer helemaal terug in de wereld van het kindertheater. Als vanouds. Want opnieuw laat ze de achtplussers en hun ouders alle hoeken van haar fantasie zien.

En of die fantasie nou overkookt of niet, eenmaal in haar ban is er geen ontsnappen meer mogelijk. In haar verteltheater is zij verteller en alle andere (onzichtbare) personages in één. En ze bootst de ene klank na de andere na. Dat wil zeggen dat er geen beweging voorbij gaat zonder dat ze het daarbij horend geluid in de overdrive laat horen. Voeg daarbij haar elastieke lijf en je ziet een speelster die geen seconde van haar vertelling visueel onbenut laat. Stil staan is er niet bij. Met een onuitputtelijke energie rent en holt ze van situatie naar situatie en springt ze van het ene personage in het andere.

Alles, maar dan ook alles maakt ze met haar lijf en wisselende stemkleuren zichtbaar en hoorbaar. Geholpen door een eveneens illustratief en ter zake doend geluidsdecor. Esther de Koning paart het komische van Hetty Blok aan het hilarische van Loes Luca (of andersom) en de geest van de clown aan de fantasie van een sprookjesschrijver. In haar unieke toneelpersoonlijkheid schuilt de lol van de stand-up komediant en de humor van de cabaretier.

Ze speelt de avonturen van de oervrienden Olivier (de denker) en Matz (de doener), die op zoek gaan naar 'Daar Waar Alles Vandaan Komt'. Een reis die de twee vrienden in de meest onmogelijke situaties en op de gekste plekken brengt. Die hoofdlijn wordt versierd en humoristisch onderbroken door enkele bijfiguren, onder wie Albert de Kippige Albatros, de Beekrollen en Nutrino het Edel-

THEATER

★★★★☆

Gezien:

Oervrienden.

Tekst en spel:

Esther de Koning.

Waar: Theater aan het Vrijthof, zaterdag 22 oktober.

hert. Zij stuwen het verhaal verder, zorgen voor komische onderbrekingen of helpen de vertelster een handje om 'spannende' situaties te relativiseren. Wanneer de beide vrienden zich in de Grotten van Tosti bevinden leeft de actrice zich helemaal uit in een dolkomische echoscène, die zo over de top is, dat de zaal niet meer bijkomt van het lachen.

Een punt van kritiek: laat een dramaturg nog eens door de tekst struinen. Hij of zij kan er dan voor zorgen dat de voorstelling een minuut of twintig korter wordt en met name naar het einde toe, niet verzandt. O ja. Het thema: vriendschap loont.